

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 09, 2015

Nummer 9, 2015

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:533](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:536](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:542](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:545](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:544](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:537](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:538](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:539](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:546](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:535](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:543](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:532](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:531](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:534](#) 10-03-2015

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2015:547](#) 10-03-2015

RECHTSPRAAK

Slagende bewijsklacht opzetheling.

Het middel klaagt over de motivering van de bewezenverklaring.

Aangezien de bewezenverklaring, voor zover inhoudende dat de verdachte ‘ten tijde van het verwerven of het voorhanden krijgen van die televisie en laptop wist, dat het door misdrijf verkregen goederen betrof’ niet zonder meer kan worden afgeleid uit de bewijsvoering van het hof, is de bestreden uitspraak niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:532

Zaaknummer: 13/04081

Wetsartikelen: 416 Sr

RECHTSPRAAK

Slagende betekenisklacht.

Het middel klaagt dat het hof de dagvaarding in hoger beroep ten onrechte niet nietig heeft verklaard nu niet blijkt dat die dagvaarding overeenkomstig artikel 588 lid 2 Sv naar verdachtes adres in België is verzonden.

Op de gronden die zijn vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal is het middel terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en verklaart de dagvaarding in hoger beroep nietig.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:546

Zaaknummer: 13/04661

Wetsartikelen: 588 Sv

RECHTSPRAAK

Dadelijke uitvoerbaarheid bijzondere voorwaarden.

Het middel klaagt over het bevel van het hof dat de gestelde bijzondere voorwaarden dadelijk uitvoerbaar zijn.

Vooropgesteld moet worden dat een rechterlijke uitspraak in de regel pas tenuitvoergelegd mag worden nadat zij onherroepelijk is geworden en dat de in artikel 77za Sr voorziene uitzondering op deze regel met betrekking tot de dadelijke uitvoerbaarheid van de op grond van artikel 77z Sr gestelde bijzondere voorwaarden dan wel het op grond van artikel 77aa Sr uit te oefenen toezicht – ook volgens voormelde wetsgeschiedenis – voor de veroordeelde verstreckende gevolgen kan hebben. Mede gelet daarop zal de rechter in de motivering van zijn bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid ervan blijken dienen te geven zich ervan te hebben vergewist dat aan de in artikel 77za Sr gestelde voorwaarden is voldaan. Meer in het bijzonder zal hij in een uitspraak waarin ten laste van de verdachte een misdrijf is bewezenverklaard dat is gericht tegen of gevaar heeft veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen, als zijn oordeel tot uitdrukking dienen te brengen dat en waarom ernstig rekening ermee moet worden gehouden dat de verdachte wederom zo een misdrijf zal begaan.

Blijkens zijn in 3.2.2 weergegeven overweging heeft het hof de dadelijke uitvoerbaarheid van de voorwaarde kennelijk uitsluitend bevolen op de grond ‘dat de verdachte behoefte heeft aan begeleiding’. Door aldus te overwegen heeft het hof zijn beslissing ontoereikend gemotiveerd.

Voor zover het middel hierover klaagt is het terecht voorgesteld. De Hoge Raad zal om redenen van doelmatigheid de zaak zelf afdoen en het bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid vernietigen.

Het middel klaagt dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM in de cassatiefase is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het middel is gegrond. Voorts doet de Hoge Raad in deze zaak waarin het strafrecht voor jeugdigen is toegepast, uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Een en ander brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld

in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de aan de verdachte opgelegde jeugddetentie van 547 dagen, waarvan 225 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, doch uitsluitend ten aanzien van het bevel dat de in de bestreden uitspraak vermelde bijzondere voorwaarden dadelijk uitvoerbaar zijn, alsmede ten aanzien van de duur van de opgelegde jeugddetentie, vermindert de opgelegde jeugddetentie in die zin dat deze 512 dagen belooft, waarvan 225 dagen voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:531

Zaaknummer: 13/02525

Wetsartikelen: 77za Sr en 14e Sr

RECHTSPRAAK

Consultatierecht niet-aangehouden verdachte.

Het middel klaagt dat het hof het verweer dat de verklaring die de verdachte tijdens de doorzoeking van zijn woning heeft afgelegd van het bewijs moet worden uitgesloten omdat de verdachte voorafgaand aan het verhoor niet in de gelegenheid was gesteld een advocaat te raadplegen, ten onrechte, althans ontoereikend gemotiveerd heeft verworpen.

Artikel 125 lid 1 Sv bepaalt dat in geval van het doorzoeken van plaatsen de daarmede belaste rechter of ambtenaar de nodige maatregelen tot bewaking of afsluiting kan nemen of doen nemen en bevelen dat niemand zich, zonder zijn uitdrukkelijke bewilliging, van de plaats van onderzoek zal verwijderen of gebruik zal maken van de zich op de plaats van onderzoek bevindende telecommunicatievoorzieningen zolang het onderzoek aldaar niet is afgelopen. Ingevolge artikel 125 lid 2 Sv kan de rechter of ambtenaar de overtreders van het bevel doen vatten en tot de afloop doen aanhouden.

Ingevolge artikel 99 lid 2 Sv stelt de opsporende ambtenaar tijdens een doorzoeking de verdachte 'in de gelegenheid, zich omtrent de ter plaatse inbeslaggenomen voorwerpen te verklaren'. Zodanige gelegenheid wordt hem in die fase geboden opdat een inbeslagneming te zijnen laste kan worden afgewend indien bijvoorbeeld blijkt dat hij met die voorwerpen niets uitstaande heeft, zulks zonder dat de verdachte wordt bevraagd met betrekking tot zijn betrokkenheid bij een strafbaar feit. Zulk een uitnodiging tot het afleggen van een verklaring geschiedt aldus in beginsel niet in het kader van een verhoor als bedoeld in artikel 29 Sv.

In zijn overwegingen heeft het hof vastgesteld dat de verdachte, toen hij tijdens de doorzoeking van zijn woning werd bevraagd door de verbalisant [verbalisant] omtrent het aantreffen van het vuurwapen, niet was aangehouden.

Blijkens zijn overwegingen is het hof voorts ervan uitgegaan dat zich bij het afleggen van de verklaring door de verdachte geen verhoorsituatie heeft voorgedaan.

Het hof heeft geoordeeld dat de door de rechter-commissaris op de voet van artikel 125 lid 1 Sv getroffen maatregelen weliswaar de bewegingsvrijheid van de verdachte in zijn woning hebben beperkt, maar dat die maatregelen niet meebrachten dat de verdachte zich in een met

een aanhouding vergelijkbare situatie heeft bevonden. Dat oordeel is niet onbegrijpelijk.

Op grond hiervan heeft het hof geoordeeld dat de in het arrest van de Hoge Raad van 30 juni 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH3079, *NJ* 2009/349 geformuleerde regels niet gelden en het proces-verbaal van bevindingen van verbalisant [verbalisant] voor het bewijs kan worden gebruikt. Dat oordeel geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting en het is ook niet onbegrijpelijk.

Het middel is tevergeefs voorgesteld.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:543

Zaaknummer: 13/05936

Wetsartikelen: 125 Sv en 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Voorbedachte raad ontoereikend gemotiveerd.

Het middel klaagt onder meer dat de bewezenverklaring, voor zover inhoudende dat de verdachte met voorbedachte raad heeft gehandeld, ontoereikend is gemotiveerd.

Voor een bewezenverklaring van het bestanddeel 'voorbedachte raad' moet komen vast te staan dat de verdachte zich gedurende enige tijd heeft kunnen beraden op het te nemen of het genomen besluit en dat hij niet heeft gehandeld in een ogenblikkelijke gemoedsopwelling, zodat hij de gelegenheid heeft gehad na te denken over de betekenis en de gevolgen van zijn voorgenomen daad en zich daarvan rekenschap te geven.

Bij de vraag of sprake is van voorbedachte raad gaat het bij uitstek om een weging en waardering van de omstandigheden van het concrete geval door de rechter, waarbij deze het gewicht moet bepalen van de aanwijzingen die voor of tegen het bewezen verklaren van voorbedachte raad pleiten. De vaststelling dat de verdachte voldoende tijd had om zich te beraden op het te nemen of het genomen besluit vormt weliswaar een belangrijke objectieve aanwijzing dat met voorbedachte raad is gehandeld, maar behoeft de rechter niet ervan te weerhouden aan contra-indicaties een zwaarder gewicht toe te kennen. Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de omstandigheid dat de besluitvorming en uitvoering in plotselinge hevige drift plaatsvinden, dat slechts sprake is van een korte tijdspanne tussen besluit en uitvoering of dat de gelegenheid tot beraad eerst tijdens de uitvoering van het besluit ontstaat. Zo kunnen bepaalde omstandigheden (of een samenstel daarvan) de rechter uiteindelijk tot het oordeel brengen dat de verdachte in het gegeven geval niet met voorbedachte raad heeft gehandeld.

Mede met het oog op het strafverzwarende gevolg dat dit bestanddeel heeft, moeten aan de vaststelling dat de voor voorbedachte raad vereiste gelegenheid heeft bestaan, bepaaldelijk eisen worden gesteld en dient de rechter, in het bijzonder indien de voorbedachte raad niet rechtstreeks uit de bewijsmiddelen volgt, daaraan in zijn motivering van de bewezenverklaring nadere aandacht te geven.

De achtergrond van het vereiste dat de verdachte de gelegenheid heeft gehad na te denken

over de betekenis en de gevolgen van zijn voorgenomen daad en zich daarvan rekenschap te geven, is dat ingeval vaststaat dat de verdachte die gelegenheid heeft gehad, het redelijk is aan te nemen dat de verdachte gebruik heeft gemaakt van die gelegenheid en dus daadwerkelijk heeft nagedacht over de betekenis en de gevolgen van zijn voorgenomen daad en zich daarvan rekenschap heeft gegeven. Dat de verdachte daadwerkelijk heeft nagedacht en zich rekenschap heeft gegeven leent zich immers moeilijk voor strafrechtelijk bewijs, zeker in het geval dat de verklaringen van de verdachte en/of eventuele getuigen geen inzicht geven in hetgeen voor en ten tijde van het begaan van het feit in de verdachte is omgegaan. Of in een dergelijk geval voorbedachte raad bewezen kan worden, hangt dan sterk af van de hierboven bedoelde gelegenheid en van de overige feitelijke omstandigheden van het geval zoals de aard van het feit, de omstandigheden waaronder het is begaan alsmede de gedragingen van de verdachte voor en tijdens het begaan van het feit. Daarbij verdient opmerking dat de enkele omstandigheid dat niet is komen vast te staan dat is gehandeld in een ogenblikkelijke gemoedsopwelling, niet toereikend is om daaraan de gevolgtrekking te verbinden dat sprake is van voorbedachte raad (vgl. HR 15 oktober 2013, ECLI:NL:HR:2013:963, NJ 2014/156).

Het hof heeft zijn oordeel dat de verdachte met voorbedachte raad heeft gehandeld, gelet op hetgeen hiervoor is vooropgesteld met betrekking tot mogelijke contra-indicaties, ontoereikend gemotiveerd, mede in aanmerking genomen dat het hof niet meer heeft vastgesteld dan dat het 'door de verdachte aan [slachtoffer] te drinken geven en/of ter consumptie achterlaten en/of laten innemen en/of laten opdrinken van minoxidil' het gevolg is geweest van een 'tevoren' door de verdachte genomen besluit en dat de gelegenheid voor de verdachte om na te denken over de betekenis en de gevolgen van haar voorgenomen daad en om zich daarvan rekenschap te geven, zich in het bijzonder voordeed gedurende het tijdsbestek tussen het nemen van dat besluit en de uitvoering daarvan. Het hof heeft in dat verband echter in het midden gelaten wanneer de verdachte dit besluit heeft genomen en evenmin blijkt uit de bewijsvoering hoeveel tijd tussen het nemen van dit besluit en de uitvoering daarvan is verlopen.

De klacht is gegrond.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, voor zover aan zijn oordeel onderworpen en verwijst de zaak naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:535

Zaaknummer: 14/03278

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Verzoek tot het benoemen van een deskundige.

Het middel klaagt over de afwijzing van het hof van het door de verdediging gedane verzoek tot het benoemen van een gedragsdeskundige.

Het hof heeft het door de raadsman gedane verzoek, niet onbegrijpelijk, opgevat als een verzoek tot het benoemen van een deskundige voor nader (gedrags)deskundig onderzoek naar de geestestoestand van de verdachte ten tijde van het plegen van het tenlastegelegde feit. Een dergelijk verzoek is een verzoek als bedoeld in artikel 328 Sv in verbinding met artikel 330 Sv om gebruik te maken van een in artikel 316 Sv omschreven bevoegdheid. Maatstaf voor de beslissing op een zodanig verzoek is of de rechter de noodzaak van het verzochte is gebleken. Het hof heeft bij zijn beslissing tot afwijzing van dit verzoek derhalve de juiste maatstaf toegepast. Die beslissing is evenwel, gelet op hetgeen aan het verzoek ten grondslag is gelegd, in het bijzonder omtrent de aard van de bij de verdachte aanwezige psychiatrische problematiek en zijn verblijf in het Regionaal Psychiatrisch Centrum (RPC) te Woerden in de periode van het plegen van het aan hem tenlastegelegde feit, ontoereikend gemotiveerd.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:534

Zaaknummer: 14/00775

Wetsartikelen: 316 Sv, 328 Sv en 330 Sv

RECHTSPRAAK

Wettelijke rente bij schadevergoedingsmaatregel.

Het middel klaagt dat het hof ten onrechte heeft beslist dat het aan de benadeelde partij [de benadeelde partij] toegewezen bedrag aan materiele schadevergoeding vermeerderd wordt met de wettelijke rente.

Het hof heeft beslist dat de vordering van de benadeelde partij [de benadeelde partij], voor zover toegewezen, vermeerderd dient te worden met de wettelijke rente vanaf de in het arrest genoemde datum tot aan de dag der algehele voldoening. Nu de stukken van het geding niet inhouden dat de benadeelde partij [de benadeelde partij] vergoeding van de wettelijke rente heeft gevorderd, heeft het hof ten onrechte beslist dat die rente vergoed moet worden (vgl. HR 11 november 2000, ECLI:NL:HR:2000:AA4262, NJ 2000/217). Het middel klaagt daarover terecht. Het bestreden arrest kan in zoverre niet in stand blijven.

Het middel klaagt dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM in de cassatiefase is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het middel is gegrond. Gelet op de aan de verdachte opgelegde gevangenisstraf van vier maanden en de mate waarin de redelijke termijn is overschreden, is er geen aanleiding om aan het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden enig rechtsgevolg te verbinden en zal de Hoge Raad met dat oordeel volstaan.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend voor zover het hof heeft beslist dat wettelijke rente vergoed moet worden over het toegewezen bedrag van de vordering van de benadeelde partij [de benadeelde partij] en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:547

Zaaknummer: 13/04282

Wetsartikelen: 36f Sr en 6:119 BW

RECHTSPRAAK

Verzet tegen onttrekking aan het verkeer van omgekatte bromfiets.

Het middel bevat de klacht dat de rechtbank ontoereikend, althans onbegrijpelijk gemotiveerd heeft geoordeeld dat de inbeslaggenomen bromfiets een voorwerp is van zodanige aard, dat het ongecontroleerde bezit ervan in strijd is met het algemeen belang.

Aan de vordering tot onttrekking aan het verkeer ligt ten grondslag dat het gezien de uitkomsten van het ingestelde technisch onderzoek naar de bromfiets naar alle waarschijnlijkheid niet mogelijk is het oorspronkelijke identificatienummer van de inbeslaggenomen bromfiets vast te stellen. Aangezien uit het proces-verbaal van de behandeling in raadkamer niet blijkt dat deze stelling door of namens de belanghebbende is bestreden, moet het ervoor worden gehouden dat het verweer en het middel steunen op de opvatting dat in het geval dat het oorspronkelijke identificatienummer niet meer kan worden vastgesteld, zoals bij een 'omgekatte' bromfiets als de onderhavige, de toekenning van een nieuw identificatienummer mogelijk is. Die opvatting is onjuist.

Het oordeel van de rechtbank dat het ongecontroleerde bezit van de bromfiets in strijd is met het algemeen belang, is niet onbegrijpelijk en, ook in het licht van hetgeen door en namens de belanghebbende is aangevoerd, toereikend gemotiveerd.

Het middel is tevergeefs voorgesteld.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:545

Zaaknummer: 13/03238

Wetsartikelen: 552f Sv en 36b Sr

RECHTSPRAAK

Verzoek tot het benoemen van een deskundige.

Het middel klaagt over de afwijzing van het hof van het door de verdediging gedane verzoek tot het benoemen van een gedragsdeskundige.

Het hof heeft het door de raadsman gedane verzoek, niet onbegrijpelijk, opgevat als een verzoek tot het benoemen van een deskundige voor nader (gedrags)deskundig onderzoek naar de geestestoestand van de verdachte ten tijde van het plegen van de tenlastegelegde feiten. Een dergelijk verzoek is een verzoek als bedoeld in artikel 328 Sv in verbinding met artikel 330 Sv om gebruik te maken van een in artikel 316 Sv omschreven bevoegdheid. Maatstaf voor de beslissing op een zodanig verzoek is of de rechter de noodzaak van het verzochte is gebleken. Het hof heeft bij zijn beslissing tot afwijzing van dit verzoek derhalve de juiste maatstaf toegepast. Die beslissing is evenwel, gelet op hetgeen aan het verzoek ten grondslag is gelegd, in het bijzonder omtrent de aard van de bij de verdachte aanwezige psychiatrische problematiek in de periode rond het plegen van de aan hem tenlastegelegde feiten, ontoereikend gemotiveerd.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:533

Zaaknummer: 14/00774

Wetsartikelen: 316 Sv, 328 Sv en 330 Sv

RECHTSPRAAK

Bijzondere voorwaarde.

Het middel klaagt over de door het hof gestelde bijzondere voorwaarde.

In aanmerking genomen dat de verdachte ten tijde van de uitspraak in hoger beroep meerderjarig was, had het hof op grond van het toen toepasselijke artikel 77aa lid 4 Sr slechts een reclasseringsinstelling als bedoeld in artikel 14d lid 2 Sr opdracht kunnen verlenen toezicht te houden op de naleving van de bijzondere voorwaarde en de verdachte daarbij hulp en steun te verlenen. De Hoge Raad zal dit verzuim niet herstellen omdat het aan het hof is om, mede in het licht van de meerderjarigheid van de verdachte, te oordelen over het nut en de noodzaak van het stellen van bijzondere voorwaarden.

Voor zover het middel klaagt over het verzuim van het hof, is het terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak in zoverre op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:539

Zaaknummer: 13/03505

Wetsartikelen: 14d Sr

RECHTSPRAAK

Slagende bewijsklacht opzetheling.

Het middel klaagt over de motivering van de bewezenverklaring.

Aangezien de bewezenverklaring, voor zover inhoudende dat de verdachte 'ten tijde van het voorhanden krijgen van die auto wist dat het een door misdrijf verkregen goed betrof' niet zonder meer kan worden afgeleid uit de bewijsvoering van het hof, is de bestreden uitspraak niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:536

Zaaknummer: 13/04084

Wetsartikelen: 416 Sr

RECHTSPRAAK

Geen gemotiveerd verweer ten aanzien van vormverzuim.

Het middel behelst de klacht dat het hof een gevoerd verweer strekkende tot bewijsuitsluiting ten onrechte, althans op ontoereikende gronden heeft verworpen.

Gelet op de door het hof als vaststaand aangenomen feiten en omstandigheden, klaagt het middel terecht dat de bevoegdheid van de verbalisanten tot nader onderzoek dat heeft geleid tot het aantreffen van het vuurwerk, niet kan worden gebaseerd op de aan de verbalisanten in artikel 141 Sv opgedragen algemene taak tot opsporing van strafbare feiten. Aldus heeft het hof het verweer dat het aantreffen door de politie van de hoeveelheid vuurwerk 'op grond van artikel 359a van het Wetboek van Strafvordering dient te worden uitgesloten van het bewijs' ontoereikend gemotiveerd verworpen.

Het slagen van het middel behoeft evenwel niet tot cassatie te leiden. Het gevoerde verweer houdt slechts in dat sprake is van een vormverzuim als bedoeld in artikel 359a Sv en dat zulks tot bewijsuitsluiting moet leiden, maar over het belang van het geschonden voorschrift, de ernst van het verzuim en het daardoor veroorzaakte nadeel is niets aangevoerd. Het hof had reeds op die grond niet anders kunnen doen dan het verweer verworpen.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:542

Zaaknummer: 13/02157

Wetsartikelen: 359a Sv

RECHTSPRAAK

Dadelijke uitvoerbaarheid bijzondere voorwaarden.

Advocaat-generaal P.C. Vegter heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

Het middel klaagt over het bevel van het hof dat de gestelde bijzondere voorwaarden dadelijk uitvoerbaar zijn.

Vooropgesteld moet worden dat een rechterlijke uitspraak in de regel pas tenuitvoergelegd mag worden nadat zij onherroepelijk is geworden en dat de in artikel 14e Sr voorziene uitzondering op deze regel met betrekking tot de dadelijke uitvoerbaarheid van de op grond van artikel 14c Sr gestelde bijzondere voorwaarden dan wel het op grond van artikel 14d Sr uit te oefenen toezicht – ook volgens voormelde wetsgeschiedenis – voor de veroordeelde verstreckende gevolgen kan hebben. Mede gelet daarop zal de rechter in de motivering van zijn bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid ervan blijken dienen te geven zich ervan te hebben vergewist dat aan de in artikel 14e Sr gestelde voorwaarden is voldaan. Meer in het bijzonder zal hij in een uitspraak waarin ten laste van de verdachte een misdrijf is bewezenverklaard dat is gericht tegen of gevaar heeft veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen, als zijn oordeel tot uitdrukking dienen te brengen dat en waarom ernstig rekening ermee moet worden gehouden dat de verdachte wederom zo een misdrijf zal begaan.

Blijkens zijn in 3.2.2 weergegeven overweging heeft het hof de dadelijke uitvoerbaarheid van de voorwaarden bevelen ‘gezien het belang van het slachtoffer bij een contact- en locatieverbod en gelet op het belang dat zowel de verdachte als de samenleving heeft bij behandeling, uit het oogpunt van het terugdringen van het recidivegevaar’. Door aldus te overwegen heeft het hof zijn beslissing ontoereikend gemotiveerd.

Voor zover het middel hierover klaagt is het terecht voorgesteld. De Hoge Raad zal om redenen van doelmatigheid de zaak zelf afdoen en het bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid vernietigen.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, doch uitsluitend ten aanzien van het bevel dat de in de bestreden uitspraak vermelde bijzondere voorwaarden dadelijk uitvoerbaar zijn

en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:537

Zaaknummer: 13/05630

Wetsartikelen: 14e Sr

RECHTSPRAAK

Slagende bewijsklacht medeplegen poging tot afpersing.

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring wat het ‘medeplegen’ betreft ontoereikend is gemotiveerd.

Aangezien de bewezenverklaring van het tenlastegelegde, voor zover behelzende dat de verdachte ‘tezamen en in vereniging met een ander’ heeft gehandeld, niet zonder meer uit de gebezigde bewijsmiddelen kan worden afgeleid, is de bestreden uitspraak in zoverre niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, voor zover aan zijn oordeel onderworpen, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:544

Zaaknummer: 13/03885

Wetsartikelen: 317 Sr en 46 Sr

RECHTSPRAAK

Slagende bewijsklacht diefstal.

Het middel klaagt over de motivering van de bewezenverklaring.

Aangezien de bewezenverklaring, voor zover inhoudende dat de verdachte 'ten tijde van het voorhanden krijgen van die personenauto wist dat het een door misdrijf verkregen goed betrof', niet zonder meer kan worden afgeleid uit de bewijsvoering van het hof, is de bestreden uitspraak niet naar de eis der wet met redenen omkleed.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-03-2015

ECLI: ECLI:NL:HR:2015:538

Zaaknummer: 13/03157

Wetsartikelen: 310 Sr